

Grandels bij reewild

De grandels, ook "haken" genoemd, zijn overblijfselen van sterke hoektanden die de voorouders van het ree vroeger bezaten.

Grandels komen bij edelherten regelmatig voor. De damherten hebben ze zo goed als niet, en bij het reewild komt het nog bij ongeveer één op de honderd reeën voor.

Het kan in bepaalde jachtvelden vaker voorkomen, daar uit onderzoek is gebleken, dat grandelvorming erfelijk kan zijn.

Men kan constateren of een ree grandels heeft door bij het geschoten stuk de bovenlip op te trekken zodat men ze in de kaak aan de linker- of rechterkant kan zien zitten.

Ze kunnen ook los in het tandvlees zitten.

Grandels komen zowel bij bokken als bij geiten voor, maar het meest zijn ze bij bokken waargenomen.

Het zijn kleine stiftvormige tandjes van 5 tot 20 mm lang met een doorsnede van ± 2 mm.

Daar de hoektand reeds in het melkgebit gevormd wordt kan het voorkomen, dat men 2 hoektanden in het tandvak aantreft omdat de melktand nog niet is uitgevallen en de blijvende hoektand reeds gevormd is.

De verre voorouders van het ree moeten wel slag tandvormige hoektanden gehad hebben, zoals nu nog voorkomt bij het gewelooze Chinese waterree.

Met de ontwikkeling van het gewei verloren deze hoektanden hun functie als wapen waardoor ze langzaam zijn teruggezet tot de kleine stiften van nu die geen functie meer hebben. Deze

compensatietheorie van slag tand naar gewei als wapen wordt niet door eenieder voor het ware gehouden, maar er is toch veel voor te zeggen.

Interessant is het te weten, dat edelherten die hun gewei hebben afgeworpen, dreigen met hun hoektanden als het op ruzie maken aankomt.

Ze zijn zich deze vroegere wapens dus nog wel bewust.

Mocht u een reebok schieten die na onderzoek grandels blijkt te hebben, dan is het zeker de moeite waard om de schedel zo ruim mogelijk af te zagen, zodat deze hoektanden behouden blijven.

G.J.M. Koenderink

